16.04.2014 г. / 19:50:00

Вяра

Велики четвъртък

Светите отци са устроили всичко премъдро, приемствено от божествените апостоли и Свещените и Божествени евангелия. Те са ни заповядали да спомняме четири събития на Велики четвъртък: Божественото умиване (на нозете), Тайната вечеря и установяването на Светите тайнства, усърдната молитва на Господа (Лук. 22:39-46) и, накрая,

предателството на Иуда.

"*Преломяването на Тялото и проливането на Кръвта*", за което Христос говори на учениците Си, е истинска кулминация на земния живот на Спасителя (Мат. 26:17-35, Марк14:12-31, Лук. 22:7-38, Иоан 13:1-17, 26). Защото тук Той преломил хляба и дал да пият от чашата с вино с думите: "*Вземете, яжте, това е Моето тяло, пийте от нея, защото това е Моята кръв на новия завет, която за мнозина се пролива за опрощаване на греховете*".

И с това установил великото тайнство Евхаристия (Причастие).

Първи били причастени апостолите. Без Иуда, който бил

вече излязъл, за да осъществи заговора си. И когато Иисус отишъл на Елеонската планина, в Гетсиманската градина (Мат. 26:36-46, Марк 14:32-42; Лук. 22:39-46, Иоан 18:1), след кървавата Му молитва дошли много иудеи, стражари, фарисеи, а Иуда им го посочил с целувка.

Слово в четвъртък на Страстната седмица (за причастието)

Радвайте се, православни християни, че се удостоихте да се причастите със светите Христови Тайни. И толкова повече радвайте се, че се удостоихте с това днес, тъй като самото Тайнство е установено на днешния ден.

На днешния ден Господ е причастил светите Апостоли и им поръчал да учредят в светата Църква такова причастяване. Светите Апостоли учредили това. Ето и ние се причастяваме с пречистото тяло и пречистата кръв на Господа, за изцеряване на душата и тялото.

Радвайте се всички, които се удостоихте с тоя велик Божи дар. Но радвайте се със страх. Казвайте в себе си: Слава на Тебе, Боже! Слава на Тебе, Боже! Слава на Тебе, Боже! Но не разсейвайте вашите мисли и чувства и внимателно пазете и душите и телата си. Вие се готвихте за светото Причастие с

благоговение, но не помисляйте, че всичко е свършено и няма за какво повече да се трудите. Вие се потрудихте, за да получите дара. Сега трябва да се трудите, за да го запазите и да се ползвате от него спасително.

Някои ще запитат, защо е установено да се причастяваме и през Страстната седмица? Между впрочем и затова, за да помнят причастниците страданията на Господа и всякак да се пазят да не Му причинят нови страдания, след като са Го приели в светите Тайни. Нали Господ и сега още продължава да страда. Само че тогава Той е страдал от неверните юдеи, а сега страда от християните, които след светото Причастие не се стараят да живеят по християнски.

Когато се причастяваме, ние приемаме Господа у себе си. Нашето сърце става жилище на Господа и Господ в него е спокоен. Но ако след това някой започне да мисли за зло, желае злото и върши зло, с това той причинява безпокойство на Господа. Той ще се чувствува стеснен в такова сърце и ще страда в него.

Ще ви поясня това с един пример. Представете си, че някой ви покани на гости и ви настани в такава стая, дето няма на какво да се седне, през счупените прозорци духа вятър, от тавана тече, на пода мокро, в стаята хвърчат и хапят комари. За всички ни би било истинско страдание да бъдем в такава стая. Така и Господ страда в причастниците, когато те след светото Причастие не пазят както трябва жилището на своята душа, когато в тях мислите, желанията и чувствата, делата и думите не са в ред.

Защото когато някой се разсейва и дава воля на своите мисли, това е същото, че жилището на нашата душа е със счупени прозорци, през които вятърът духа и безпокои Господа.

Когато някой мисли само за това - да яде, да пие и да се весели, това значи, че за Господа е мокро и кално в жилището на нашата душа.

Когато някой завижда другиму, осъжда го, надсмива се над него, това е същото, като че ли той самия Господа жили и уязвява.

Когато някой е непослушен, ленив и не се съобразява с установения ред, това е същото, че Господ няма на какво да седне в жилището на неговата душа.

Когато някой има зли мисли и желания, гордее се, иска да присвоява чуждото, тогава в неговата душа Господ е като в стая, дето отвсякъде тече и Той не може да си намери място.

Ето виждате как и с какво можем да безпокоим Господа и да Му причиняваме мъка и страдание и след като сме Го приели у себе си чрез светото Причастие. Да се пазим от това! Нека бъдем смирени, кротки, миролюбиви, дружелюбни, състрадателни, без да се гордеем и изобщо нека ревнуваме за всяка добродетел. Тогава Господ ще бъде спокоен и радостен в жилището на нашата душа. За това и Той ще ни награди с радост и ще ни даде всяка утеха.

Тялото и кръвта на Господа са велик дар. И трябва да почитаме тоя дар, като нещо велико, с любов, благоговение и всяко себепредпазване...

Братя, аз ви казах как можем да безпокоим Господа, Когато сме приели и да Го принудим да страда и как можем да Го успокоим и насладим. Нека избягваме първото и да полагаме грижи за последното. Ако така успокоим Господа, и Той ще ни успокои и ще ни изпрати всеки дар и успех в нашите работи. Амин.

ВЕЛИКИ ЧЕТВЪРТЪК, ЗА ТАЙНАТА ВЕЧЕРЯ

Вземете, яжте, това е Моето тяло, за вас преломявано; това правете за Мой спомен. (1 Кор. 11:24)

Благослови, отче!

На днешния ден Иисус Христос учредил тайнството свето Причастие, когато ял на тайната вечеря за последен път с апостолите, и като ги причастил, всички получили чудотворна сила, само Иуда не получил, защото в него влязъл дяволът, който го накарал да предаде Христа и да се обеси.

Оттук ясно се вижда с каква чистота трябва да се причастяваме с Тялото и Кръвта Христови. "*Иисус взе хляба и, като благослови, преломи го и, раздавайки на учениците, каза: вземете, яжте: това е Моето тяло. И като взе чашата и благодари, даде им и рече: пийте от нея всички; защото това е Моята кръв на новия завет, която за мнозина се пролива за опрощаване на грехове.*" (Мат. 26:26-28). Христос ни кани да приемем Тялото Му, но с чисто сърце, а не като Иуда с лукавство. За това този, който е лукав, грабител, хулител, ненавистник (изпитващ омраза), сребролюбец, пияница, завистлив, плътоугодник, да не приема свето Причастие, докато не се поправи и очисти, защото то му е за осъждане, както при Иуда на тайната вечеря, когато дяволът влезе в него, след като той се причасти недостойно. Защото както болният стомах се уврежда от храната, така и грешният човек се уврежда от светото Причастие.

Но ако искаме да станем достойни за свето Причастие, трябва да се откажем от завистта, злопаметността, хулите и всички злини. Защото, щом като Сам Христос се мъчи и умря за човека, то как можем ние да мразим човека и да го гоним? И щом като любовта е коренът на всички добродетели, то как можем да бъдем добри, като изпитваме завист и злопаметност? Но някой може да каже: „Той ме обижда, гони ме, вреди ми, излага живота ми на опасност и ми причинява

страдания. Как да не го мразя?“. Добре, но я помисли за Иисус Христос. Не само Го хулеха и гонеха, но и Го разпнаха на кръст, а Той не се отрече от нас, но търпя до смърт. А ние как да не търпим враговете си и как да не им прощаваме, когато, ако ги гоним и мразим, на тях причиняваме тук малко зло, а за нас си приготвяме непростимо мъчение, защото Бог не мрази нищо друго така, както злопаметния и завистливия. Както Сам Бог казва: *„И тъй, ако принасяш дара си на жертвеника, и там си спомниш, че брат ти има нещо против тебе, остави дара си там пред жертвеника и иди първом се помири с брата си, и тогава дойди и принеси дара си.*“ (Мат. 5:23, 24).

Иисус Христос дойде да помири хората с Бога, за това и ние трябва да имаме мир, любов и съгласие с хората, защото най-голямата добродетел е любовта. И както се причастяваме от едно Христово тяло, така всички трябва да сме като, едно тяло, да не сме злопаметни, а да се причастяваме с кротост и смирение и да не пречим на другите хора, а да ги приканваме с добрите си дела, та всички да получим онези вечни блага и радости, с помощта на нашия Господ Иисус Христос. Нему слава във вечните векове, Амин.

Тропарь на Великий Четверг, глас 8

Егда́ сла́внии ученицы́/ на умове́нии ве́чери просвеща́хуся,/ тогда́ Иу́да злочести́вый/ сребролю́бием неду́говав омрача́шеся,/ и беззако́нным судия́м Тебе́, Пра́веднаго Судию́, предае́т. / Виждь, име́ний рачи́телю,/ сих ра́ди удавле́ние употреби́вша!/ Бежи́, несы́тыя души́,/ Учи́телю такова́я дерзну́вшия;// И́же о всех Благи́й, Го́споди, сла́ва Тебе́.

Перевод: *Когда славные ученики при умовении на вечере просвещались, тогда Иуда нечестивый, заболевший сребролюбием, омрачался и беззаконным судьям Тебя, Праведного Судию, предает. Смотри, любитель стяжаний, на удавление из-за них стяжавшего!*

Беги от ненасытной души, на такое против Учителя дерзнувшей! Господи, ко всем благой, слава Тебе!

Кондак на Великий Четверг, глас 2

Хлеб прие́м в ру́це преда́тель,/ сокрове́нно ты́я простира́ет,/ и прие́млет це́ну Созда́вшаго Свои́ма рука́ма челове́ка,// и неиспра́влен пребы́сть Иу́да раб и льстец.

Перевод: *Взяв хлеб в руки, предатель тайно их же простирает и берет цену Создавшего Своими руками человека; и неисправим остался Иуда, раб и льстец.*

---

buditeli.info © 2017